

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 9 kwietnia 1991 r.

w sprawie trybu i szczegółowych zasad przyznawania jednorazowego zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie osoby lub rodziny oraz szczegółowych zasad zwrotu przez świadczeniobiorcę całości lub części wydatków poniesionych z tytułu przyznania zasiłku.

Na podstawie art. 24 ust. 7 i art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 87, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Decyzję w sprawie przyznania jednorazowego zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie osoby lub rodziny, zwanego dalej „zasiłkiem celowym”, wydaje kierownik ośrodka pomocy społecznej.

2. Osoba ubiegająca się o zasiłek celowy przedkłada zaświadczenie stwierdzające, że nikt z członków rodziny nie skorzystał z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, udzielonej przez rejonowe biuro pracy.

§ 2. Zasiłek celowy może być przyznany w szczególności na:

- 1) podjęcie działalności gospodarczej,
- 2) koszty przyuczenia do zawodu lub przekwalifikowania, jeżeli jednostka szkoląca zobowiąże się do przygotowania zawodowego świadczeniobiorcy w określonym czasie, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy, a przygotowanie to rokuje poprawę jego sytuacji materialnej,
- 3) pokrycie kaucji za użyczenie przedmiotów i urządzeń ułatwiających niepełnosprawnym funkcjonowanie w środowisku i podjęcie pracy zarobkowej,
- 4) pokrycie w części lub w całości odsetek od zaciągniętych w banku kredytów na podjęcie działalności gospodarczej.

§ 3. Zasiłek celowy może być przyznany, jeżeli okoliczności sprawy i przedłożone przez ubiegającego się propozycje działalności rokują, że pomoc będzie wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem.

§ 4. 1. Przyznanie zasiłku celowego i jego wysokość zależne są od warunków bytowych zainteresowanego oraz rodzaju proponowanego przedsięwzięcia.

2. Zasiłek celowy nie może przekroczyć wysokości 30-krotnej najniższej emerytury.

§ 5. 1. Zasiłek celowy może być bezzwrotny lub zwrotny w części lub w całości.

2. Uprawnione do bezzwrotnego zasiłku celowego są osoby lub rodziny, których dochód na osobę w rodzinie nie przekracza najniższej emerytury.

3. Osobom i rodzinom, które nie spełniają warunku określonego w ust. 2, może być przyznany zasiłek celowy pod warunkiem zwrotu jego części lub całości.

4. W decyzji o przyznaniu zasiłku celowego zwrotnego określa się, czy zasiłek podlega zwrotowi w całości czy w części, oraz termin i sposób jego spłaty, biorąc pod uwagę sytuację materialną i rodzinną osoby ubiegającej się o zasiłek.

§ 6. 1. Zasiłek celowy na pokrycie kosztów przyuczenia do zawodu lub przekwalifikowania ustala się w wysokości kosztów szkolenia, po złożeniu przez świadczeniobiorcę zobowiązania do jego odbycia. Koszty te pokrywa z zasiłku ośrodek pomocy społecznej bezpośrednio jednostce szkolącej.

2. Kierownik ośrodka pomocy społecznej może przyznać osobie odbywającej przyuczenie do zawodu lub przekwalifikowanie zasiłek celowy na pokrycie kosztów dojazdu, żywienia i noclegu, jeżeli jednostka szkoląca znajduje się poza miejscem zamieszkania tej osoby.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Boni*